

ABANS D'ARA

Glossa de Rusiñol (Barcelona, 1861 - Aranjuez, 1931) a *L'Esquella de la Torratxa* (15-V-1914). Des d'avui a Can Framis / Fundació Vila Casas s'exposa aquest quadre taurí (1885-1886) de Ramon Casas.

Parlant amb el Gallo

Hem tingut la gran honra de dinar al costat del Gallo. Deixant-nos de modèsties, que hi ha moments que no són del cas, podem dir que l'hem tingut a prop, que l'hem pogut tocar, sentir, donar-li la mà; el que desitjaria el vuitanta per cent d'espanyols, i el noranta-vuit per cent de catalans que omplen, fins en els jorns de treball, les tres grandioses places de la *laboriosa* Barcelona. El Gallo, que és un home modest, simpàtic, natural, que no parla de filosofia, ni d'estètica, ni de retòrica; que ni tan sols és noucentista, ni de cap institut d'ensenyança, ni de cap acadèmia taurina, sinó que és *ell*, el Gallo, un bon torero que es guanya honorablement la vida, ens ha dit coses de Barcelona, de les quals li han d'estar agraïts tots els partits de la *laboriosa*, tant els que tiren a la Dreta com els que es decanten a l'Esquerra. Ens ha dit, i ens omple de joia, que avui en dia Barcelona és la ciutat de la nostra Espanya que més exalta el seu ofici; que té més afició a les banyes, i que àdhuc deixa, en els jorns feiners, el que abans en deia Sant Treball, per anar a aplaudir un "pas de pit", una

"burxada dins als dits" o una "verònica amb els peus junts". Ens ha dit que si a la seva terra s'empenyen la capa i el rellotge per anar-lo a veure torear, el fet no té molta importància; primera, perquè allí no hi fa fred, i després, perquè no porten pressa; essent així que a Barcelona s'han de deixar les vuit hores, que és el de més mal deixar en una ciutat industrial, i ens ha dit, per últim, que estimava tant aquest públic, que plega per anar-lo a veure a ell... de *lucos*, que si no fos andalús de naixença voldria ésser fill de Catalunya, perquè creu que enlloc del món s'estima més els homes que valen. "Catalunya i avant!", li hem contestat. "Eso é!", ens ha contestat ell. I després de beure sense porró –perquè no el teníem a mà– i brindar per la presidència, ens ha promès que mentre toregi i li quedi pell per foradar, cames per córrer i capa i muleta, es recordarà sempre de la terra que més estima el *toreo*, perquè ho demostra amb les tres places. I l'hem abraçat, i ploràvem.

Santiago Rusiñol, 'Xarau' 1914

PECES HISTÒRIQUES TRIADES PER JOSEP MARIA CASASÚS

PERIODISTA, ASSAGISTA I CATEDRÀTIC A LA UNIVERSITAT POMPEU FABRA